

CURIERUL MISSIONAR

„CÂT DE FRUMOASE SUNT PICIOARELE

CE-LOR CE BINEVESTE-SC CELE BUNE!”

Anul XV.

CE-LOR CE BINEVESTE-SC PACE,

No. 7.

Flori în grădina lui Dumnezeu

CUPRINS:

Flori în grădina
lui Dumnezeu

Origina divină
sau omenească?

Spre fericire

Studiu din cartea
lui Daniel

Buletinul Zecimii

Despre Cercul
Misionar și
Misionarii
Voluntari

Raportul Adună-
rii Anuale

Protocolul . . . .

Unele flori sunt galbene, în timp ce altele sunt albe; unele sunt roșii, în timp ce altele sunt albastre; și unele, în adevăr, sunt pestrițe, ca și vesmântul lui Iosif din mai multe culori. Nu toate sunt la fel, însă aceleași raze de soare le colorează, același cer albastru se apleacă asupra-le, aceeași ploaie udă frunzele lor, și aceeași rouă sărută obrajii lor. Dar câtă felurime de culori, cât de fine nuanțele date de Marele Pictor!

Astfel este în grădina lui Dumnezeu. Dumnezeu niciodată nu a făcut două persoane în totul la fel. Nu toți pot fi trandafiri în grădina omenirii a lui Dumnezeu, căci atunci nu ar mai fi pansele sau crini. Apoi, de asemenea, dacă toate florile ar avea aceeași culoare, ne-am plictisi din pricina uniformității. Dacă Domnul te-a făcut un trandafir în marea Sa grădină a sufletelor, nu te frământa să fii altă floare. Să ne mulțumim știind că El dorește a pune fiecă floare acolo unde ea se va potrivi mai bine și de unde va înfrumuseța mai mult grădina Sa.

Nu, noi nu suntem cu toții la fel; dar dacă fiecare este gata a-și ocupa locul său potrivit planului lui Dumnezeu, Dumnezeu ne va lua pe toți, cu toate deosebirile noastre, și va face un tot desăvârșit în ansamblul frumos al Bisericii Sale.

Armonia și unirea este lucrul de mare nevoie. N'a fost dat la toți același dar. Noi ar trebui să ne ocupăm locul nostru propriu, iar nu să disprețuim pe alții fiindcă viețile lor nu sunt înzestrate cu același parfum sau culoare cum sunt înfrumusețate viețile noastre.

Unele flori sunt mai evidente decât altele din pricina culorilor lor strălucitoare, totuși noi admirăm și pe cele nuanțate foarte fin. Poate că noi suntem mai puțin atrăgători decât alții, se poate că noi nu primim atenția care este dată altora. Dar să fim veseli la gândul că noi suntem flori în grădina lui Dumnezeu. Noi putem umple aerul din jurul nostru cu parfumul vieților noastre.

Contopirea armonioasă a tuturor deosebirilor în Biserică, este marele plan al lui Dumnezeu. De aceea, iubitorilor, să înflorim în lumina soarelui, și să răspândim lumină și atunci nu vom trăi în zadar.

N. P. Neilsen.

Origina divină sau omenească?

Lucrarea săvârșită de Adventiștii de Ziua Șaptea este o mișcare profetică. Noi credem că ea este voită de Dumnezeu și că este împlinirea unor precise preziceri divine. Ea vestește tuturor neamurilor Evanghelia Împărăției, minunata veste a lui Hristos care revine spre a aduce în totul la îndeplinire planul de mântuire, a nici-mici păcatul din univers, și a lua pe poporul Său la Sine.

După cum am mai arătat în alte articole de mai înainte, această mișcare a zilelor din urmă trebuia să lucreze în strânsă legătură cu Spiritul profetiei. Biserica ce așteaptă arătarea Domnului nostru Isus Hristos trebuie să aibă mărturia despre Hristos bine întărită în mijlocul ei astfel încât să nu ducă lipsă de niciun fel de dar. 1 Cor. 1, 6. 7. În Sfânta Scriptură cetim că în ultima luptă balaurul va face războiul Bisericii rămășiții fiindcă această Biserică păzește poruncile lui Dumnezeu și are mărturia lui Isus; și această mărturie a lui Isus, aceeași autoritate spune că este Spiritul profetiei. Apoc. 12, 17; 19, 10.

Din moment ce sora White spune a fi solul Domnului, oare în aceste declarații să vedem o împlinire a profetiei? Asupra acestui punct nu trebuie să avem decât o convingere temeinică. Sau sora White a fost, după cum ea o spunea, solul Domnului și prin urmare primi descoperiri divine prin viziuni și visuri, sau ea s'a făcut vinovată de cea mai josnică înșelătorie. Lucrarea sa trebuie sau să fie primită pentru aceea ce zice că este, sau să fie respinsă în mod hotărât. În privința aceasta nu se poate lua nicio poziție de mijloc. Inspirația ei era divină sau diavolească. Lucrarea sa purta imputernicirea Cerului sau pecetea lui Satana. Chiar asupra acestui subiect, ea însăși declară:

„Sau Dumnezeu îndrumă Biserica Sa, muștrându-i greșelile și întărindu-i credința, sau nu. Această lucrare sau este a lui Dumnezeu sau nu. Dumnezeu nu face nimica în conlucrare cu Satana. Lucrarea mea... poartă sigiliul lui Dumnezeu sau cel al vrăjmașului. În această privință nu există un termen mijlociu. Mărturiile sunt sau din partea Spiritului lui Dumnezeu sau din partea diavolului.

„Domnul descoperindu-mi-se prin Spiritul profetiei, trecutul, prezentul și viitorul au trecut prin fața ochilor mei. Mi s'a întâmplat să recunosc persoane pe cari le văzusem cu ani înainte în viziune. Deseori m'am deșteptat din somn foarte adânc impresionată de subiectele cari mai înainte fusese prezentate spiritului

meu; și în miez de noapte, am scris scrisori cari, străbătând continentul, au ajuns la timp spre a evita o mare nenorocire lucrării lui Dumnezeu primejduită. Aceasta a fost însărcinarea mea timp de mulți ani. O putere mă silea să dojenesc și să mustru greșeli la cari nici nu mă gândisem mai înainte. Această lucrare a mea timp de treizeci și șase de ani este ea dela Dumnezeu sau dela diavol?

„Hristos avertiza pe ucenicii Săi prin aceste cuvinte: „Păziți-vă de proroci mincinoși. Ei vin la voi îmbrăcați în haine de oi, dar pe dinăuntru sunt lupi răpitori. Ii veți cunoaște după roadele lor. Culeg oamenii struguri din spini, sau smochine din măcăciuni? Tot așa, orice pom bun face roade bune, dar pomul rău face roade rele. Pomul bun nu poate face roade rele, nici pomul rău nu poate face roade bune. Orice pom, care nu face roade bune, este tăiat și aruncat în foc. Așa că după roadele lor îi veți cunoaște. Iată piatra de încercare, și oricine dorește poate el însuși s'o folosească. Aceia cari cu adevărat vor să cunoască adevărul, vor găsi mijloace destule spre a se convinge“. — „Mărturii“, Vol. V, pp. 671. 672.

Unii sunt porniți a scădea însemnătatea acestor solii și, prin argumentații deosebite și observații fără temei, să facă neclară în spirite mărturia și valoarea lor. Ei ar voi să dovedească faptul că unele din aceste solii sunt inspirate, în timp ce altele nu sunt, și că deosebirea între ce este inspirat și ce nu este trebuie făcută de fiecare în parte.

Omenesc și divin

Din acest punct de vedere multe persoane, în lumea religioasă, privesc Scripturile și această atitudine a condus pe mulți teologi la lepădarea Bibliei în totul sau în parte. Când se începe a se judeca Biblia după gusturile, preferințele, înclinațiile și prejudecățile personale nu se poate prevedea un alt sfârșit decât tăgăduirea întregii inspirații. Dar făcând astfel, se așează omenescul deasupra divinității și creatura se erijează în judecătorul Creatorului. Aci credința nu joacă niciun rol. Problema inspirației, și prin ea chiar întregul plan de mântuire, este scoborâtă la nivelul judecății omenești, și omul, în cazul acesta devine propriul său salvator.

Biblia trebuie să fie primită sau lepădată în întregime. În fața părerilor sale inspirate, argumentațiile omenești trebuie să dispară și fanteziile închipuirii să piară. Acest fel de filozofie și de judecare ne va călăuzi la lepădarea de-

plină a învățăturilor ce ne-au fost transmise datorită Spiritului profeției.

Când Samuel a ajuns la acel timp din viața sa când „tot Izrauil, dela Dan până la Beer-Șeba, a cunoscut că Domnul pusesese pe Samuel proroc al Său“, este evident că niciuna din mărturiile sale individuale nu a fost cercată spre a se vedea dacă ea venea în adevăr dela un profet al Celui Veșnic. El dăduse chiar dovezi clare despre chemarea sa divină și roadele lucrării sale dovedeau în deajuns că el în adevăr era un profet al Domnului. El fusese „pus“; la fel trebuie să fie și cu lucrarea soriei White de azi. Din moment ce solul Domnului a dat dovezi de chemarea sa cerească, când este evident că cuvintele sale cum și lucrarea sa poartă sigiliul divin și sunt în armonie cu condițiile cerute de revelațiune, atunci mărturia sa trebuie să fie primită ca adevărată. Niciuna din declarațiile sale individuale, niciuna din mărturiile sale nu mai trebuie să fie cercetată cu de-a-măruntul, examinată și discutată prin judecata omenească, ci trebuie să fie primită ca descoperirea lui Dumnezeu față de Biserica Sa.

Inspirație și aptitudini

Dumnezeu a binecuvântat Biserica Sa în decursul anilor, îmbogățind-o cu daruri prețioase. Cerul a stabilit aceste daruri deosebite pentru desvoltarea armonioasă și creșterea desăvârșită a credincioșilor; și aceștia, la rândul lor, sunt făcuți demni pentru serviciu prin Spiritul lui Dumnezeu. Aceste daruri sunt enumerate de apostolul Pavel: „De pildă, unuia îi este dat, prin Duhul, să vorbească despre înțelepciune; altuia, să vorbească despre cunoștință, datorită aceluiasi Duh; altuia credința, prin același Duh; altuia, darul tămăduirilor, prin același Duh; altuia, puterea să facă minuni; altuia, prorocia; altuia, deosebirea duhurilor; altuia, felurite limbi; și altuia, tâlmăcirea limbilor. Dar toate aceste lucruri le face unul și același Duh, care dă fiecăruia în parte, cum voiește“. 1 Cor. 12, 8—11.

Apostolul declară că sunt „felurite lucrări, dar este același Dumnezeu“. Vers. 4. În decursul veacurilor, Dumnezeu a pus pe unii oameni ca apostoli, și El i-a făcut în stare pentru această însărcinare importantă. Altora le-a dat darul tămăduirii, altora darul limbilor, altora darul înțelepciunii, altora deosebirea spiritelor și altora darul profeției. Unii din marii conducători ai anilor trecuți, de exemplu Luther, Wesley, Miller, James White și alții, au fost puși ca apostoli sau conducători. Ei erau dotați pentru acest rol, dar această însușire nu era aceeași cu inspirația care stăpânește pe profet. Niciunul din acești oameni nu au pretins că ar fi primit descoperiri divine. Ei nu au fost onorați cu visuri și viziuni cerești. Ei nu aparțineau ordinului profe-

ților. Ei erau desemnați pentru o lucrare deosebită.

Sora E. G. White posedă darul profeției și inspirația divină într'un așa chip cum nu o posedă un apostol sau un învățător. Ea afirma că primește descoperiri cerești, și caracterul lucrării sale, cum și rezultatele sale — în armonie cu condițiile cerute de Scripturi — întăresc temeinicia acestor afirmații.

„Cum scrii tu?“

Se poate ca să nu înțelegem pe deplin unele fapte cu privire la lucrarea soriei White. Copiii lui Izrail vedeau de asemenea lucruri neînțelese pentru ei în lucrarea vechilor profeți. Când Ieremia veni la rege și la prinții lui Izrail, avertizându-i despre căderea Ierusalimului și chemând pe popor la pocăință, i s'a pus întrebarea pe care unii o pot pune și cu privire la scrierile servei Domnului: „Și au mai pus lui Baruc următoarea întrebare: „Spune-ne cum ai scris toate cuvintele acestea după spusele lui!“ Baruc le-a răspuns: „El îmi spunea cu gura lui toate cuvintele acestea, și eu le-am scris în cartea aceasta cu cerneală“. Ier. 36, 17, 18.

Și mai târziu, unii dintre acești oameni, în planul lor de a se sustrage îndrumărilor lămurite ale Domnului, învinuiră pe Baruc că ar fi ațâțat pe Ieremia contra lor, că ar fi îndrumat în rău spiritul lui și că în felul acesta ar fi răspunzător de avertizările cari le-au fost date.

„Când a isprăvit Ieremia de spus întregului popor toate cuvintele Domnului, Dumnezeului lor, toate cuvintele pe cari-l însărcinase Domnul, Dumnezeuul lor, să le spună, Azaria, fiul lui Hosea, Iohanan, fiul lui Careah, și toți oamenii aceia îngâmfați, au zis lui Ieremia: „Minți! Nu Domnul, Dumnezeuul nostru, te-a însărcinat să ne spui: „Nu vă duceți în Egipt ca să locuiți acolo pentru o vreme!“ Ci Baruc, fiul lui Neria, te ațâță împotriva noastră, ca să ne dai în mâinile Haldeilor, să ne omoare sau să ne ducă robi la Babilon“. Ier. 43, 1—3.

Deosebiri primejdioase

Unii au făcut deosebiri profunde între diferitele scrieri ale soriei White. Ei pretind că asemenea articole ca cele publicate în revistele noastre ar trebui să fie socotite ca și ale oricărui alt autor, neavând aceeași importanță ca ceea ce este tipărit în cărți; că multe din aceste comunicări nu sunt decât simple scrisori. Noi avem cea mai deplină încredere în cinstea și sinceritatea aceleia pe care Dumnezeu a ales-o ca sol al Său. Este lucru sigur că dacă ea a fost credincioasă însărcinării sale sfinte, ea nu a scris propriile sale idei, dându-le drept *solii ale Domnului*. A o crede capabilă de o asemenea faptă, înseamnă a o învinui de necinstea cea mai josnică.

Prin aceasta nu vrem să spunem că fiecă

scrisoare a sorei White a fost scrisă sub inspirația Spiritului Domnului, nici că obișnuitele sale convorbiri au fost neapărat inspirate de Dumnezeu. Ea nici n'a pretins vreodată lucrul acesta. Sora White își exprima câteodată vederile sale personale, însă totdeauna ea trimetea la Biblie ca fiind călăuza sigură în orice trebură să facem; sincer și credincios ea își îndrepta părerea dacă Dumnezeu îi arăta prin Biblie sau printr'o viziune a Spiritului Său că ea se găsea în greșeală, la fel ca și profetul Natan când sfătuia după propria sa părere pe regele David cu privire la construirea templului. (Vezi 2 Samuel 7, 1—17). Ea se așeza în rândul păcătoșilor mântuiți prin har, și, ca și apostolul Pavel alerga cu căldură spre țintă pentru a obține premiul care ne este făgăduit de Dumnezeu în Isus Hristos.

Noi trebuie să credem că aceea ce ea a dat ca *solii venind dela Dumnezeu* erau în adevăr așa, fie că ele au fost verbale sau scrise, tipărite în cărți sau dictate în corespondența sa. Noi trebuie să primim declarațiile ei cu privire la acest subiect, sau dacă nu să negăm cu desăvârșire chemarea sa de profetă. Vorbind despre comunicările sale făcute sub diferite forme, serva Domnului afirmă într'o scrisoare adresată Comunității din Battle-Creek:

„Când m'am dus la Colorado, am fost atât de îndurerată cu privire la voi încât cu toată slăbiciunea mea, am scris mai multe pagini cari trebuiau să fie cetite la adunarea noastră. Slabă și fără puteri, mă sculam la ora trei de dimineață spre a vă scrie. Dumnezeu vorbea printr'o creatură de lut. Poate că ați spus că această comunicare nu era decât o scrisoare. În adevăr, ea nu era decât o scrisoare, însă dictată prin Spiritul lui Dumnezeu, spre a prezenta suferințelor voastre lucrurile cari mi-au fost arătate. În scrisorile pe cari vi le scriu, în mărturiile pe cari vi le aduc la cunoștință, vă arăt aceea ce Domnul mi-a descoperit. Eu nu aștern pe hârtie vreun articol care să exprime propriile mele idei; eu scriu aceea ce Dumnezeu mi-a descoperit în viziune — razele neprețuite ce pornesc dela tronul Său“. — „*Mărturii*“, Vol. V, p. 67.

Cu altă ocazie ea roagă pe unii membri ai bisericii să nu facă aceste critici și aceste deosebiri cu aparență de adevăr cari nimicesc toată tăria și puterea Mărturiilor. Ea arată că Mărturiile trebuie să fie primite ca fiind inspirate de Dumnezeu, sau lepădate în întregime ca venind dela Satana. Noi cetim:

„Și acum, fraților, vă cer să nu vă așezați între popor și mine, și să nu abateți lumina pe care Dumnezeu o lasă să strălucească pentru ei. Nu nimiciți prin criticile voastre toată forța, toată tăria și puterea Mărturiilor. Nu gândiți că voi puteți să le pătrundeți într'atâta încât să găsiți propriile voastre idei, pretinzând că Dum-

nezeu v'a făcut în stare să deosebiți luminile cerești de simpla înțelepciune omenească. Dacă Mărturiile nu sunt în armonie cu Cuvântul lui Dumnezeu, lepădați-le. Hristos și Belial nu se vor uni. Pentru dragostea lui Hristos, nu stricați judecata acestui popor prin sofismele voastre și prin scepticismul vostru, nu nimiciți lucrarea pe care Domnul vrea a o săvârși. Prin lipsa voastră de discernământ spiritual, nu faceți din această unealtă a lui Dumnezeu o piatră de poticnire de care mulți se împiedecă și cad și „vor da în laț și vor fi prinși“. — *Id.*, p. 691.

Mărturii pentru Comunitate și mărturii personale

Prin sora White au fost date mărturii personale și mărturii cu un caracter general. Un mare număr de mărturii personale sunt tipărite în cărțile sale. Unele referindu-se la viața particulară a unei persoane sau a familiei sale nu fac parte din colecția „*Mărturii pentru Comunitate*“.

Deseori, muștrarea era primită și aducea roade pentru dreptate. Dar unele din îndrumările date în felul acesta au fost lepădate.

Nu toate scrierile vechilor profeți au fost păstrate în Canonul sfânt; la fel serva Domnului primi înțelepciunea care-i îngădui să deosebească printre mărturiile personale pe acelea cari puteau să facă parte din cărți și acelea cari nu puteau. Ea însăși a vegheat la compunerea acestor cărți; și în timpul îndelungatei sale lucrări, cu înțelepciunea Domnului, și ajutată de secretari pricepuți, ea a putut să aleagă dintre manuscrise documentele pe cari le socotea a fi potrivite pentru toți și demne a fi răspândite.

F. M. Wilcox

Dintr'o eroare de tipar, în Curierul Misionar No. 5 pag. 76 la Articolul „Conferințele Anuale“, nu s'a trecut complet și exact data ținerii Conferinței Anuale a Conferinței Banat Crișana.

De aceea revenim spre a face cunoscut tuturor iubitorilor frați, surori și prieteni că anul acesta Adunarea Anuală a Conferinței Banat Crișana va avea loc în *Timișoara dela 21—25 August a. c.* în Sala Forgaci Strada Iancu Văcărescu No. 36, unde invităm cordial să participe cât mai mulți, spre a primi bogatele binecuvântări pe cari Domnul ni le pregătește pentru acele zile.

Cu această ocaziune amintim că adresa Biroului Conferinței Banat s'a modificat prin schimbarea numelui străzii, astfel că astăzi Biroul Conferinței noastre are următoarea adresă:

Piața General Dragalina No. 4 Etaj. I.
Timișoara IV.

Secretar-Cassier,
Gheorghe Rădoi.

Cereți Amicul Tinerimii

Spre fericire

(Urmare și sfârșit din „Curierul Misionar“ No. 6.)

Au trecut de atunci mulți ani. Intr-o zi soția lucrătorului primind o telegramă, o deschise și apoi se grăbi spre ușa camerei de studiu a soțului ei.

— Ionel! O, Ionel! exclamă ea speriată, ridicând perdeaua galbenă dela fereastră. Ci-tește! Ce poate însemna aceasta?

— Da, draga mea, zâmbi el invitând-o să ia locul obișnuit pe fotoliu, — să vedem. Iată și biletul de tren o însoțește. Eleonora. Sună asemenea unui semnal de ajutor, nu-i așa? Trebuie să te duci.

— Dar Ionel, eu nu pot pleca acum. Ni-cușor abia începe școala, departamentul școllei de Sabat are program special Sabatul viitor, Cercul Misionar ține mâine ședință, apoi acele lecturi biblice la noul local....

— Orice ar fi, o întrerupse soțul ei, este un motiv destul de serios care scuză lipsa ta. Și afară de aceasta este lucru destul de evident că Eleonora are nevoie de ajutorul tău.

— Dar ce să facem cu Nicușor!? Mi-e rușine să rămână acasă chiar acumă când a început așa de frumos cu școala, și....

— De ce să-l ținem acasă? Poate sta aici cu mine. Îți făgăduesc că îl voi face să plece în fiecare dimineață la școală cu fața strălucind de bucurie. Iar cât privește îngrijirea de cele necesare, dă-mi o notă și eu voi aranja totul. Tu știi cu câtă precizie dau eu atenție la micile detalii, zise el și apucând-o iubitor de urechi.

— In special anunțarea scrisorilor, se întoarse ea surâzând semnificativ.

In puținele minute cari urma să se aranjeze ea Ruth să plece în după amiaza acelei zile. Grăbind spre căsuța cea mică, își adună lucrurile necesare călătoriei. Dar la ușa garderobei ezită. — Numai dacă aș fi avut timp să-mi termin rochia cea nouă. Pe aceea de culoare închisă am purtat-o mereu iarna trecută — dar să văd. Da, am să-i pun imediat guler și manșete noi.

O oră mai târziu intră soțul ei învăluit într'un aer de mister și încărcat cu pachete. Apoi se duse să se odihnească în dormitor.

Mai târziu când Ruth intră în cameră, după invitația lui, găsi o mulțime de lucruri împrăștiat pe pat. Ochiul îi fură atrași mai întâiu de rochia pe care o văzuse în vitrina unui magazin și-i admirase croiala simplă și elegantă, iar ea preț simțise că îl poate plăti.

— O Ionel! strigă ea îndreptându-se spre el.
— Poftim! Aici sunt. Am dorit să ai această rochie și am avut ocazia să ți-o cumpăr. Du-te și îmbrac-o.

— Ionel, dar hainele tale? Tu ai cheltuit banii economisiți!

— Nu te îngrijii de hainele mele. Când voi avea nevoie de ele le voi cumpăra. Sunt bune pentru tine mânușile acestea?

Asemenea unui copil fericit de nouile jucării, ea își examina cadourile.

— O, toate sunt perfecte. Simțul tău este admirabil. Dar cum le-ai putut procura așa de repede?

— In adevăr, eu m'am gândit de mult la aceste cumpărături și mi-am făcut toate alegerile, așa că acum am avut numai să le adun.

— Tu dragă! zise ea....

Târziu în acea după amiază, ea sta gata de plecare trăgându-și mânușile în mâini, în timp ce fiul lor asculta la conversație în mod retras, cum se cuvine copiilor.

— Ești gata? întrebă soțul ei. Să ne rugăm.

Printre rugăciunile cari i-au rămas adânc săpate în minte din toată experiența ei, aceasta avea să-i rămână una din cele mai prețioase. Ea n'avea să uite niciodată nici cererea mișcătoare rostită de vocea de bas profund a soțului ei, nici ruga simplă și copilărească a fiului ei.

Două zile mai târziu, lunga călătorie luă sfârșit. Pășind spre ieșire prin culoarele gării împreună cu ceilalți călători, Ruth căuta fața Eleonorei. Un șofer o întâmpină cu întrebarea:

— Doamna Ruth Marton?

Ea aprobă urmându-l spre mașină.

— Ruth! strigă Eleonora, întâmpinând-o la ușă cu expresia ei originală de bucurie, la vederea scumpei sale prietene.

— Bine ai făcut că ai venit.

— Dar spune-mi dragă, ești necăjită?

— Gabriel, fiul nostru cel mai mare pe care îl cunoști, a fost lovit de un automobil acum două zile. Nu e nimic îngrijorător, ne-au asigurat medicii, dar când s'a întâmplat accidentul, mi-am adus aminte de tine și ți-am trimes telegrama. Ți-a provocat vreo neplăcere venirea aceasta?

— Mai nimic. Tot timpul am dorit să te văd, și ai fost foarte amabilă dându-mi posibilitatea de a veni. Pot vedea băiatul?

Alteineva s'ar fi simțit rău într'un mediu atât de depărtat de căminul său. Dar ea, din fericire, era înzestrată cu acele calități rare de soră, pe cari nimic n'ar fi putut-o împiedeca dela aducerea la îndeplinire a unei hotăriri. Își închipuise mai dinainte buna stare materială a prietenei ei, dar nu crezuse să o găsească așa de descurajată. Semnele lămurite ale bogăției

erau vădite. O casă luxos mobilată, servitori bine educați, automobile mari și îmbrăcăminte foarte luxoasă. Dar ea simți dela început absența unor lucruri esențiale pe cari nu le putea procura nici cea mai mare bogăție.

Au trecut zece zile și familia Edmond a văzut că Ruth nu se asemăna cu niciunul din oaspeții pe cari îi primise tot mereu până atunci. Băiatul în convalescență o chema mereu, preferând-o chiar îngrijitoarei sale; Artur cerea ajutorul ei la mănuierea diferitelor jucării din camera de joc. Geta avea nevoie de sfatul ei la îmbrăcatul păpușilor; iar micuța Gabi, insista ca tanti „Ruff” să stea la masă lângă ea și să-i officieze ceremonia cafeluței cu lapte. Timpul rămas Ruth îl petrecea împreună cu Eleonora. Ea observă că vechea ei prietenă avea să-i spună ceva, și aștepta cu răbdare timpul când Eleonora avea să întrerupă tăcerea și să-i împărtășească greutatea ce-i apăsa inima.

Dar iată că timpul veni în sfârșit. Mai erau încă patruzeci de minute până la ora dejunului. Ruth se îmbrăcase și scria, când o ușoară ciocănitură se auzi la ușa ei. Ușa se deschise și Eleonora pași înlăuntru.

— O, tu te-ai și sculat, nu-i așa? Chiar mă miram, Ruth — tu încă mai ții Straja Dimineții, după cum obișnuiam amândouă pe timpul când eram la școala misionară?

Sufletul înfometat al unei femei privea prin ochii Eleonorei.

— Da, într'adevăr, răspunse Ruth, înțelegând-o pe dată. Vrei să îei și tu parte cu mine în această dimineață la studiul textului din „Straja Dimineții”?

— O, cât aș dori!

Ruth îi dădu micul ei calendar. La vederea lui, lacrimi umplură ochii însetați ai femeii. Ea răsfoi paginile lui ca și când ar fi mângâiat bucelele unui copil. Ruth rămase liniștită. După câteva momente Eleonora zise:

— Ce lucru ciudat! O cârticică care nu costă decât câțiva lei să mă miște atât de mult! Această de sigur din cauză că îmi aduce aminte lucruri din trecut. Știi tu că aceasta este prima pe care o văd după un timp de opt ani?

Ruth încă nu zicea nimic.

— Ruth, tu ești o minune! Tu ai stat în casa mea numai zece zile, dar personalitatea ta a transformat locul — dintr'un loc al formalității, într'un loc plin de razele soarelui. Chiar și copiii au observat aceasta. Ieri Geta a întrebat; „De ce nu poate tanti „Ruff” să stea totdeauna aici? Iar Artur zicea că el știe de ce ești tu o „tanti așa de dulce” — fiindcă nu obișnuiești să vizitezi cluburile. Un trist comentariu la adresa propriei lor mame! O, draga mea, ne este greu să ne susținem starea socială atât de insuportabilă. Lumea zice că eu mă bucur de ea,

dar în inima mea, orice banchet sau recepție la care iau parte nu este decât o amărăciune.

Ruth tăcea încă.

— Dar aceasta nu este ceea ce poate fi mai rău, continuă Eleonora. Apoi făcu o pauză ca și când îndoiala ar fi oprit-o de a mai continua, dar o lumină de pe fața prietenei sale, pe care se putea ceti simpatie, îi dădu curaj.

Se auzi o ciocănitură.

— Eu am cerut să ne aducă gustarea aici, explică Eleonora, iar după ce plecă servitoarea adăugă: Simt că trebuie să-ți mărturisesc.

— Negreșit trebuie, răspunse Ruth, — și nimeni n'a fost vreodată mai dispusă să te asculte decât mine.

— Insemnează să ridic o perdea care n'a mai fost ridicată din timpul când am fost mireasă, acum opt ani. Dar, simt oarecum, Ruth, că tu mă poți înțelege, și îmi poți ajuta dacă îți mărturisesc.

Orele de dimineață se strecurau în grabă în timp ce în acea cameră de sus, două inimi de femeie se frământau: una cu experiențele adunate timp de opt ani, iar alta cu o simpatie pătrunzătoare. Era un obiect de recitare destinat urechilor numai unei singure femei, o povestire pe care n'o putea înțelege decât o inimă de femeie, o inimă de mamă. Dar oridecâteori povestirea oferea momentul, de pe buzele vorbitoarei se desprindea exclamația: „Numai dacă ne-am fi putut uni amândoi în rugăciune!” Și suspinându-i inima pentru prietena ei, cealaltă femeie își reîmprospăta amintirea multor momente prețioase de rugăciune, când împreună cu soțul ei trecuse prin experiențe diferite. Ea nu putea ieși din căminul său înainte de a fi primit putere în rugăciune.

A trece primul an atât de fericit al căsătoriei fără rugăciune; a da naștere unui copil, ba a patru copii fără mijlocirea în rugăciune a soțului său; a lăsa ca soțul și copiii să-și înceapă ziua fără acea rugăciune familiară; a te așeza la masă fără un cuvânt de mulțumire față de Dumnezeu; să deschizi ochii în fiecare dimineață fără speranța unei experiențe vii cu Dumnezeu! Acestea toate erau experiențe pe cari inima Ruthii plină de fericire, nu le putea simți.

— M'am rugat — ah! orele petrecute în rugăciune singură! Singură! De bună voie, fericită aș fi dat toți banii pe cari mi i-ar fi adus, în schimbul unui soț creștin. Tu nu știi cât ți-am invidiat eu aceea rochie simplă, eu toate cele ce aveau să-i urmeze. Dragă, îți închipuești ce teaur neprețuit posezi tu — iubirea unui soț creștin!? Ce însemnează să ingenuchezi alături de el înainte de culcare, purtând împreună sarcinile vieții; să mergi alături de el în Sabat la adunare; să studiezi alături de el seara, — totdeauna împreună, împreună? Niciodată sin-

gură! Robert este un soț bun, judecând după idealul lumii. Dar după idealul soliei, nu se aseamănă, Ruth. Inima mea dorește cu căldură după tovarășia desăvârșită a unui soț creștin, și speranța supremă a vieții mele este ca odată Robert să primească o inimă nouă.

— Nu odată continuă Eleonora — mi-ai zis tu: „Eu ți-am spus să faci așa“, și puteam foarte bine să fac așa, de aceea mereu privesc înapoi spre ziua aceea când n'am voit să te ascult. Nebunie a tinereții! Ți-aduci aminte de răspântia cărărilor? Aveai dreptate. O atât de mică diferență la început, cu mici întâlniri ici și colo, asemănându-se cu eforturile mele de a susține iubirea soțului meu, — dar timpul m'a dus an după an atât de departe! Vrei să ne rugăm?

— Dă-mi voie să citesc întâiu textul de astăzi din „Straja Dimineții“.

Cu sonoritate, ca o bună introducere în rugăciune, Ruth ceti:

„Dumnezeul meu să îplinească toată lipsa voastră potrivit bogăției harului Său prin Isus Hristos“.

În timpul celor patru zile ce le-a mai petrecut în căminul prietenei ei, Ruth a căutat să satisfacă dorul arzător din inima Eleonorei. Ele petreceau ore de studiu și rugăciune împreună, și vorbeau despre vechile prietene și colege de școală, cari acum făceau progrese în eforturile lor pentru solie. Acestea toate se prezentau asemenea unor raze, sufletului însetat al Eleonorei. Patru luni după aceasta ea a trăit în virtutea experiențelor celor patru zile.

Ce dureros! O femeie care posedă orice lucru pe care îl poate procura banul și totuși cu o

inimă nemulțumită. Cămin plăcut, soț cu influență, copii sănătoși, poziție socială, — toate acestea le poseda, dar inima ei dorea cu înfocare după acele bucurii pe cari numai o tovarășie creștină le poate procura.

Ruth simțea că nu poate părăsi această casă fără să vorbească personal cu domnul Edmond. În ultima seară a vizitei ea se sustrase tovarășiei celorlalți și veni la el. Il găsi la studiu. El o primi foarte cordial, dar la orice încercare de a-i vorbi despre lucrurile spirituale, el o întrepru. În cele din urmă ea îi vorbi direct.

Cu un ton hotărât care făcu să i se răcească curajul ei, el îi răspunse: „Religia este foarte bună pentru femei, dar noi bărbații suntem ocupați cu lucruri mai serioase. Să lăsăm subiectul acesta“.

Rămaseră apoi într-o convorbire amicală, iar la plecare Ruth se opri la ușă și zise: „În inima ta, Robert, sunt sigură că nu ești fericit și satisfăcut. Dacă vei avea vreodată nevoie de ajutor, fă-ne cunoscut“.

În ziua următoare, Ruth își luă rămas bun dela familia Edmond, iar din partea domnului Edmond prin micuța Gabi. Rugămintea lor insistență era ca să-i mai viziteze. Apoi trenul ei părăsi încet, încet stația.

— Indată voi fi iarăși acasă! murmură ea dintr'un profund sentiment de fericire, gândindu-se la soțul ei, la copil și la micuța lor casă.

Uitându-se apoi la florile rare din buchetul pe care i-l pusese în mâini Eleonora la plecare, în ultimul moment, fața îi strălucea de mulțumire. Iar la gândul prietenei ei se ruga.

Trad. I. Turlea

Studii din cartea lui Daniel

Căderea Babilonului

Nu este niciun exemplu mai izbitor de certitudinea profeției divine decât acela al căderii Babilonului. Văzătorii lui Izrail începură prezicerile lor cu privire la nimicirea acelei mândre cetăți, simbol al stăpânirii căreia îi era capitală, aproape cu două sute de ani înainte de căderea ei. Adresându-se împăratului ei, cu șaptezeci de ani mai înainte, Daniel zisese: „După tine se va ridica o altă împărăție“. Cu toate întăririle cele vaste și cu planurile elaborate pentru hrănirea populației în timpul unui asediu nemărginit, hotărârea inevitabilă trebuia să fie acum împlinită.

Dar înainte de a examina factorii cari au pricinuit căderea Babilonului, să privim la că-

teva din acele remarcabile descrieri ale pustiirii lui cumplită și desăvârșite.

„Și astfel Babilonul, podoaba împăraților, falnică mândrie a Haldeilor, va fi ca Sodoma și Gomora, pe cari le-a nimicit Dumnezeu. El nu va mai fi locuit, nu va mai fi niciodată popor în el. Arabul nu-și va mai întinde cortul acolo, și păstorii nu-și vor mai țărui turmele acolo, ci fiarele pustiei își vor face culcușul acolo, bufnițele îi vor umplea casele, struții vor locui acolo, și stafiile se vor juca acolo. Șacalii vor urla în casele lui împărătești pustii, și câinii sălbateci în casele lui de petrecere. Vremea lui este aproape să vină, și zilele lui nu i se vor lungi“. Isa. 13, 19—22.

Cu greu ar putea istoricianul de astăzi să facă o descriere mai reușită a pustiirii finale și

complete a acestei antice cetăți! Babilonul a fost cucerit pentru prima dată de către împărăția nordică, sau asiriană. În anul 625 î. n. de Hr. căpătându-și din nou independența prin ajutorul lui Nabopolassar, înfrumusețat și întărit de către Nabucadnețar, își câștigă un loc de mare importanță între națiuni. Dar când a fost cucerit de către Mezi și Perși, a fost pustii. Cu ocazia războiului zidurile lui fuseseră în parte nimicite, lăsându-l la discreția pustiiților dușmanilor vecinși și a apelor râului Eufurat. După eforturile neizbutite ale lui Alexandru cel Mare de a reface țaria și frumusețea lui de mai înainte, rămase la discreția timpului. Se spune că împărății persani de mai târziu au folosit îngrădirile pentru animalele sălbatice feroce, ținute acolo pentru vânătorile regale. De-a-lungul veacurilor următoare, zidurile acestei vechi cetăți s'au surpat aproape în întregime, și astăzi, pe locul unde odinioară se ridica mândra cetate, se văd numai grămezi de pământ și nisip. Datorită superstiției locuitorilor de astăzi ai acestor ținuturi, oamenii nu vor să petreacă aci nicio noapțe. Astfel aceste vechi ruine vorbesc destul de convingător despre temeinicia cuvântului profetic.

Nu numai că profetul descrie nimicirea completă a Babilonului, dar el cheamă pe nume pe cuceritor, cu mult înainte de nașterea sa.

„Așa vorbește Domnul către unsul Său, către Cir, pe care-l ține de mână, ca să doboare neamurile înaintea lui, și să deslege brăul împărățiilor, să-i deschidă porțile, ca să nu se mai închidă; . . . . . Iți voi da vistierii ascunse, bogății îngropate, ca să știi că Eu sunt Domnul care te chem pe nume, Dumnezeuul lui Izrail“. Isa. 54, 1—3.

Împăratul persan, Cir, deși un păgân, a fost ales de Dumnezeu ca să umilească mândria Babilonului. Acel care conduce neamurile a făgăduit că va deslega brăul împărățiilor, va deschide porțile, va sfărâma în bucăți ușile de aramă și îi va da bogățiile îngropate în locuri ascunse.

Cir alese să cucerească cetatea Babilonului în timpul unei serbări anuale. Profetul Daniel descrie serbarea în cuvintele următoare:

„Împăratul Belșatar a făcut un mare ospăț celor o mie de mai mari ai lui și a băut vin înaintea lor. Și în chefel vinului, a poruncit să aducă vasele de aur și de argint, pe cari le luase tatăl său Nebucadnețar din Templul dela Ierusalim, ca să bea cu ele împăratul și mai marii lui, nevestele și fiitoarele lui“. Dan. 5, 1. 2.

Cu un sentiment de absolută siguranță în lăuntru zidurilor întărite ale Babilonului, Belșatar bea spre satisfacția inimii sale, în mijlocul prinților și mai marilor din Babilon, prea puțin gândindu-se la primejdiile cari-l pândeau din afară, când ceasul soartei sale se apropia.

Cât de mult se aseamănă cu spiritul din vremea aceasta! Oamenii mănâncă, beau, cumpără și vând, se însoară și se mărită, dând pe față indiferență în ce privește hotărîrea finală care va pecetlui soarta fiecărui suflet.

În timp ce petrecerea ajunsese la culme, Cir și oamenii săi își urmăreau cu înfrigurare planurile lor de a cuceri cetatea. După cum se spune, apele râului au fost abătute într'un lac artificial, micșorând în felul acesta adâncimea apelor în albia râului care curgea prin cetate. Dacă societatea cea veselă dela curtea lui Belșatar, ar fi putut să vadă scăderea apelor râului, ar fi văzut umbrele grupurilor de soldați strecurându-se în liniște pe sub marile arcade ale râului și de-a-lungul zidurilor cari mărgineau râul de fiecare parte, ar fi văzut umbre negre intrând pe porțile râului, lăsate deschise în timpul acestor ore de beție, fiecare față ar fi îngălbenit din cauza gravității tragice a acestei ore.

În mijlocul ospățului și al băuturii, deodată apărură degetele unei mâni de om în fața sfeșnicului, și scriseră pe tencuiala zidului: „Mene, mene, techel, upfarsin“.

„Atunci împăratul a îngălbenit, și gândurile atât l-au turburat că i s'au desfăcut încheieturile șoldurilor, și genunchii i s'au izbit unul de altul. Împăratul a strigat în gura mare să i se aducă cefitorii în stele, Haldeii și ghicitorii. . . . . Toți înțelepții împăratului au intrat, dar n'au putut nici să citească scrisoarea și nici s'o tâlcuiască împăratului“. Vers. 6—8.

În această împrejurarea grea, regina mamă, sau poate fiica lui Nebucadnețar, își aduse aminte de experiențele lui Nebucadnețar cu bărbății înțelepți, și dădu ideea că Daniel ar fi în stare să descifreze scrierea. Daniel fu chemat în fața împăratului, și dădu următoarea tâlcuire:

„Și iață tâlcuirea acestor cuvinte, Numărat, înseamnă că Dumnezeu ți-a numărat zilele domniei, și i-a pus capăt. Cântărit, înseamnă că ai fost cântărit în cumpănă și ai fost găsit ușor! Împărțit, înseamnă că împărăția ta va fi împărțită, și dată Mezilor și Perșilor!“ v. 26—28.

În timp ce hotărîrea divină era tâlcuită în fața acestui domn decăzut, executorii aleși erau pe cale de a-și îndeplini tragica lor faptă. În noaptea aceea, în mijlocul beției și ospățului, porțile râului fuseseră lăsate deschise. Soldații lui Cir au pătruns în lăuntru pe aceste porți, își făcură drum spre porțile palatului, nimiciră gărzile zăpăcite de băutura, intrară în palat și omorîră pe împărat. Iață în cuvintele inspirației divine, descrierea nimicirii Babilonului:

„Dar chiar în noaptea aceea, Belșatar, împăratul Haldeilor, a fost omorît. Și a pus mâna pe împărăție Dariu, Medul, care era în vârstă de șasezeci și doi de ani“. Vers. 30. 31.

În această nouă împărăție, formată din două neamuri, care a urmat Babilonului, Cir, împăratul și generalul persan, dădu onoarea de a conduce împărăția celui care era mai în vârstă decât el, și își luă asupra-și sarcina de a desăvârși cuceririle sale.

Dar înainte de a părăsi scena dela curtea lui Belșatar, unde Daniël a pronunțat soarta aceluia domn decăzut, să contemplăm un tablou asemănător din zilele noastre. Nu este în balanță soarta unui singur împărat sau a unei singure împărății. Soarta unei lumi întregi este în joc. Suntem aproape de ziua cea mare a judecării. Lucrarea solemnă a acestei judecări se face în ceruri de mai mult de trei sferturi de veac. În curând Isus Se va ridica și va desbrăca veșmintele Sale de Mijlocitor și va declara că „S'a făcut“. Atunci va ieși această poruncă: „Cine

este nedrept, să fie nedrept și mai departe; cine este întinat, să se întineze și mai departe; cine este fără prihană să trăiască și mai departe fără prihană. Și cine este sfânt, să se sfințească și mai departe! Iată, Eu vin curând; și răsplata Mea este cu Mine, ca să dau fiecăruia după fapta lui“. Apoc. 22, 11, 12.

Când stăm față în față cu urmările acestei ore a destinului omenesc, când întreaga omenire atarnă în balanțele divine, nu vom apuca noi cu o mai mare seriozitate și o mai adâncă consacrare, solia ceasului judecării care ne-a fost încredințată, și să o ducem unei lumi sortită judecării? Nu este timpul sosit când trebuie să ne cercetăm inima și vieța noastră să vedem dacă nu mai este acolo vreun păcat ascuns, pentru ca orice păcat să fie mărturisit și să meargă mai înainte la judecată?

Buletinul Zecimii

Incepând cu acest număr din „Curierul Misionar“ va apare o serie de articole cu privire la zecime. Atragem atenția credincioșilor noștri asupra tuturor acestor articole. Predicatorilor și slujbașilor Comunităților le adresăm îndemnul de a da atenția cuvenită acestui buletin.

„Mulți președinți de Conferințe nu se îngrijesc în cele privitoare la lucrarea lor, — anume să vadă ca presbiterii și diaconii Comunităților să-și facă lucrarea în Comunități, îngrijindu-se ca în vistierie să fie adusă în mod credincios zecimea... Președinților de Conferințe, făceți-vă datoria; nu vorbiți cuvintele voastre, ci un lămurit: Așa zice Domnul. Presbiteri de Comunități, făceți-vă datoria. Lucrați din casă în casă, pentru ca turma lui Dumnezeu să nu neglijeze în această importantă chestiune, care cuprinde în sine o așa binecuvântare sau un așa blestem... Fiecare inș care duce solia adevărului în Comunitățile noastre, trebuie să-și facă datoria avertizând, educând, muștrând. Orice neglijare a datoriei, care este o jefuire față de Dumnezeu, înseamnă un blestem asupra făptuitorului“. — „Mărturii către predicatori“, pp. 305—307.

„Biserica să pună predicatori și presbiteri, persoane devotate Domnului Isus, și aceștia să observe ca să fie aleși acei slujbași cari se îngrijesc în mod credincios de lucrarea de strângere a zecimii. Dacă predicatorii vad că ei nu sunt pregătiți pentru însărcinarea lor, dacă ei nu prezintă în fața Comunității importanța înapoierii lui Dumnezeu a dreptului Său, dacă ei nu iau seama ca slujbașii cari sunt sub ei să fie credincioși, și ca zecimea să fie adunată, atunci ei sunt în primejdie. Ei neglijează o chestiune care cuprinde în sine o binecuvântare sau un blestem pentru Comunitate. Ei trebuie să fie desărcinați de răspunderile lor, și alte persoane trebuie puse la probă și încercate. Solii Domnului trebuie să ia seama ca cererile Sale să fie în mod credincios împlinite de membrii Comunității“. — E. G. White în Suplimentul la Review and Herald, 1 Decembrie, 1866.

„Domnul nu va socoti nevinovați pe aceia cari au lipsuri în ce privește săvârșirea lucrării pe care El o cere din mâinile lor, — în observarea ca Comunitatea să fie ținută în putere și sănătate spirituală, și săvârșind întreaga lor datorie, neîngăduind nicio neglijență care ar aduce amenințatul blestem asupra poporului Său. Un blestem este rostit asupra tuturor acelor cari rețin zecimea lui Dumnezeu“. — „Mărturii către predicatori“, pag. 307.

Predicatorii au o răspundere

„Aceia cari lucrează ca predicatori au pusă asupra lor o solemnă răspundere care este foarte mult neglijată... Este o mare nevoie de învățătură cu privire la obligațiunile și îndatoririle față de Dumnezeu, în deosebi cu privire la plățirea în mod credincios a zecimii“. — „Mărturii“, Vol. IX, p. 250.

Despre Cercul Misionar și Misionarii Voluntari

(Urmare din „Curierul Misionar“ No. 6.)

Cum sunt primiți membrii în Cercul M. V.

Am auzit cine poate fi membru în Cercul M. V. Acuma ni se spune următoarele cu privire la primirea membrilor în Cerc: „Persoanele cari au dorința să treacă în Cercul M. V. să-și dea numele lor secretarului sau unui alt slujbaş al Cercului Tinerimii. Toate numele pentru înscrierea ca membri, să fie date întâi comitetului Cercului pentru examinare. La adunarea următoare a Cercului, dirigintele Cercului recomandă aceste persoane ca membri, și membrii Cercului votează apoi pentru ei. Dirigintele zice: — Comitetul Cercului recomandă pe Domnul (Domnișoara) . . . . . ca membru al (membră a) Cercului. O asemenea ocazie ne amintește totdeauna de făgăduința solemnă a Misionarilor Voluntari, ce ne unește. S'o repetăm cu tăcîi“. (Se procedează tot astfel ca și la alte ocazii asemănătoare în Comunitate.) Dacă vreo persoană nu este admisă ca membru în Cerc de către comitetul Cercului, atunci un membru al comitetului să vorbească cu această persoană în mod particular, și să-i explice cu atenție și iubire regula după care cineva poate fi admis ca membru în Cerc“. — *Idem*, p. 109, 136. 137.

Tinerii cari sunt membri ai Cercului Tinerimii, pot în același timp să fie și membri ai Cercului Misionar ?

Despre raportul ce există între Cercul Tinerimii și Cercul Misionar, ni se spune următoarele:

„Cercul Tinerimii și Cercul Misionar sunt organizate pentru a face aceeași lucrare, și în lucrarea lor practică misionară ar trebui să-și cunoască reciproc planurile. Există o strînsă legătură între ele amîndouă!

Cîmpul de activitate al Cercului Tinerimii este următorul: consacrare, studiu, și lucrare misionară. Cercul Misionar se ocupă numai cu lucrarea misionară.

„Avîndu-se în vedere că ținta Cercului Tinerimii și a Cercului Misionar este una și aceeași, și că amîndouă Cercurile trebuie să lucreze cu aceeași membri ai Comunității, recomandăm, ca secretarii Conferințelor dela cele două departamente să se unească în organizarea celor două ramuri în Comunitate și anume după următorul plan:

„În Comunitățile unde se pot ținea două adunări misionare avînd deajuns membri tineri și bătrîni, și se poate împărți astfel serviciul divin, ca fiecare grupă să aibă o oră, acolo Cercul Misionar să fie format din membri adulți, iar Cercul Tinerimii din membri tineri“. — *Recommendations of the Executive Committee Gen. Conf. Oct. 1916*.

Cele spuse mai sus ne arată clar din ce grupă trebuie să facă parte membrii adulți, și din care să

facă parte tineretul. Cei adulți trebuie să facă parte din Cercul Misionar, iar tineretul din Cercul Tinerimii, și numai cînd nu sunt în deajuns membri în una sau alta din cele două clase, spre a se forma o grupă aparte, numai atunci membrii Comunității pot forma numai o singură grupă. Actuala noastră organizație face o deosebire între cele două Cercuri amintite mai sus; și la Conferința Anuală, fiecare departament: Cercul Tinerimii și Cercul Misionar, au raportat separat.

În ce raport stă Cercul Misionar față de Cercul Tinerimii ?

Biserica noastră în sine este o organizație misionară. Așa este Conferința Generală, Diviziunile, Conferințele și Cîmpurile Misionare. La fel sunt și Comunitățile, adică organizații misionare, Conferințe în miniatură. Fiecare organizație amintită mai sus, se întinde asupra cîmpului ei respectiv, împărțindu-se în diferite departamente. (Vezi „Lessons for Home Missionary Institutes in Churches“ p. 10.)

„Sistemul departamentelor . . . se împarte în șapte părți, pentru lucrarea organizată, împărțiri cari se găsesc la Conferința Generală, Uniuni, și Conferințe locale, după cum urmează: 1) Departamentul Misiunii Interne, 2) Departamentul școlii de Sabat, 3) Departamentul Educației, 4) Departamentul Editorial, 5) Departamentul Medical, 6) Cercul Tinerimii, 7) Departamentul Libertății Culturii“. — *Idem*, p. 12.

„Comunitatea locală este o grupare evanghelică, o organizație misionară . . . . . Pentru ca Comunitatea să-și poată ajunge ținta înaltă ca grupare evanghelică, este necesar și chiar potrivit ca planul ei ca organizație misionară, să fie la fel cu organizația Conferinței. Organizația Conferinței se poate adapta la orice Comunitate, și pe cât posibil ar trebui reprodusă în organizația misionară a fiecărei Comunități. Aceasta este temelia, pe care fiecare Comunitate ar trebui să clădească lucrarea sa, spre a avea cel mai mare succes în cîștigarea de suflete“. — *Idem*, pp. 13. 14.

„Organizația misionară a Comunității cuprinde pe toți membrii Comunității, așa cum stau lucrurile și cu Conferința, Uniunea, etc. și scopul acestei organizațiuni, este de a găsi fiecărui membru al Comunității un anumit loc pentru lucru“. — *Idem*, p. 15; „Church Manual“, p. 41.

Cele amintite mai sus, ne arată foarte clar cum trebuie organizată o Comunitate, și pentru ce trebuie organizată. Scopul acestei organizații, este ca pentru fiecare membru, tânăr sau bătrîn, să fie pregătit un loc potrivit pentru lucru, pentru ca toți să poată face ceva, avîndu-se în vedere cîștigarea unui mai mare număr de suflete. Cărei grupe trebuie să aparțină membrii Comunității, hotărăște cunoștința, capacitatea și etatea lor. În ce privește etatea, pentru Cercul

Misionar și pentru Cercul Tinerimii, am răspuns deja la punctul: „*Tinerii cari sunt membri ai Cercului Tinerimii, pot fi în același timp și membri ai Cercului Misionar?*” Pentru că este o strânsă legătură între aceste două Cercuri și amândouă sunt organizate, „pentru a face o lucrare asemănătoare”, s'a recomandat și s'a hotărât din partea Conferinței Generale: „In Comunitățile unde se pot ține două adunări misionare având de ajuns membri tineri și bătrâni, și se poate împărți astfel serviciul divin ca fiecare grupă să aibă o oră, acolo Cercul Misionar să fie format din membri adulți, iar Cercul Tinerimii din membri tineri”. — *Recommendations of the Executive Committee Gen. Conf. Oct. 1916*; și „*Miss. Vol. and their Work*” pp. 75. 76.

Idealul și țința pe care trebuie să o aibă fiecare Comunitate, este ca fiecare membru al ei, după etatea sa, să facă parte ca membru activ din una din cele două grupe. Cu părere de rău, trebuie să spunem că există membri în unele Comunități, cari din anumite cauze, nehotărâre, incapacitate sau lipsă de bunăvoință, nu iau parte la lucrarea misionară. Ar trebui ca în Comunitate să se facă o mișcare de înrolare pentru ca toți membrii Cercului Tinerimii sau Cercului Misionar să se înscrie pentru această lucrare. Secretarul Cercului respectiv va înscri pe toți acești membri într'un registru special. (Școala de Sabat este un bun exemplu pentru acest lucru.)

Cercul Misionar ca și Cercul Tinerimii poate fi împărțit în grupe, sau în sub-grupe de sine stătătoare; așa cum este Cercul Tabita. Cercul Misionar poate avea grupe de lecturi biblice, grupe de literatură și grupe de servicii creștine. Dacă aceste grupe au mulți membri pot fi împărțite în grupe mai mici.

Cercul Tinerimii constă din două ramuri: Seniori și Juniori, și dacă are mulți membri poate forma următoarele grupe: 1) Grupa de rugăciune și lucrare personală, 2) Grupa de servicii creștine, 3) Grupa de lecturi biblice, 4) Grupa de literatură și corespondență, 5) Grupa de muzică.

Prin această organizație ideală a acestor două Cercuri: Cercul Misionar și Cercul Tinerimii, va fi pregătit un loc de activitate pentru fiecare membru al Comunității, tânăr sau bătrân, și în felul acesta toți pot lucra pentru Domnul și pentru sufletele pierdute. In registrul Cercului respectiv poate fi arătat la ce grupă aparține fiecare membru.

Dacă din registrul de membri se face constatarea că un număr de membri nu aparține nici Cercului Misionar nici Cercului Tinerimii, atunci slujbașii ar putea să li îndemne în mod prietenos și să le arate că este bine ca și ei să facă parte din unul din cele două Cercuri. Lucrând cu și pentru membri, fiecare Comunitate ar trebui să facă eforturi să câștige pe toți membri pentru lucrare misionară.

Armonie în lucrare misionară

„Cercul Tinerimii și Cercul Misionar sunt organizate pentru a face aceeași lucrare misionară; și în lucrarea practică misionară, ele trebuie să-și cunoască reciproc planurile. Intre ele există o foarte strânsă

legătură. Legătura este asemenea aceleia care există între cele două împărțiri ale școlii de Sabat.

Comitetul misionar al Comunității trebuie să stabilească în general lucrarea întregii Comunități, pentru a nu se ivi turburări în planuri, și ca Cercul Misionar și Misionarii Voluntari să nu împartă unul și același câmp membrilor lor. Deci este necesar, ca fiecare comitet executiv al fiecărui departament să cunoască planurile celuilalt departament”. — „*Miss. Vol. and their Work*” p. 75.

Cele amintite aici, se referă în mod deosebit la Campania de Toamnă și la Săptămâna Mare de colportaj, cum și la alte campanii misionare M. V.

„Comitetul executiv al Cercului Tinerimii împreună cu conducătorii Cercului, conduc Cercul în toate activitățile lui . . . și este răspunzător pentru programele și activitatea Cercului”. — „*Church Manual*” pp. 54. 55.

Cele spuse aci despre lucrarea misionară locală a Cercului Tinerimii se potrivesc și pentru celelalte departamente.

Secretarul Cercului Misionar comandă literatura necesară și registre pentru diferitele grupe locale ale Comunității. In felul acesta nu va exista nicio încercătură la Editură. — („*Church Manual*”, p. 43, art. 4.) Cercul Tinerimii va primi literatura pentru lucrarea misionară dela Cercul Misionar, cu rabatul respectiv.

Armonie în raportarea lucrării misionare, prin secretari

La Cercul Misionar se adună toate rapoartele de lucrare misionară ale diferitelor grupe, cari sunt organizate în Comunitate. Cum se face acest lucru?

„In fiecare lună (poate să fie și în fiecare săptămână), secretarul Cercului Tinerimii dă Secretarului dela Cercul Misionar o copie după raportul Cercului Tinerimii, pentru ca raportul Misionar să poată fi completat”. — „*Miss. Vol. and their Work*, p. 75”.

Cele spuse aci despre Cercul Tinerimii, se potrivesc și pentru alte grupe organizate. Cercul Tinerimii al juniorilor, care este o grupare a seniorilor, nu raportează direct secretarului Cercului Misionar, ci lunar sau săptămânal dă o copie după raportul său secretarului Cercului Tinerimii al juniorilor, completându-se astfel raportul Cercului Tinerimii, care va fi dat după aceea secretarului Cercului Misionar.

Cu ocazia orelor misionare lunare ale Cercului Misionar, secretarul acestui departament raportează lucrarea misionară în general și zice: Cercul Misionar are atâția membri adulți; Cercul Tinerimii are atâția membri seniori și juniori. In medie raportează atâția la seniori și atâția la juniori. Mai departe: membrii adulți ai Cercului Misionar au ținut atâtea lecturi biblice; membrii Cercului Tinerimii, seniori, au ținut atâtea lecturi biblice, iar juniorii atâtea lecturi biblice, și total lecturi biblice sunt atâtea. In felul acesta avem o privire asupra lucrării misionare în general, și putem vedea ce a făcut fiecare departament în parte.

Lunar sau trimestrial, (după dorința Conferinței), secretarul Cercului Misionar trimite raportul său secretarului Misiunii Interne dela Conferință. La fel face și secretarul Cercului Tinerimii, trimițând raportul său secretarului Cercurilor Tinerimii dela Conferință. („Church Manual, p. 44, art. 8, și p. 57.) Dacă Conferința cere un raport numai trimestrial, ceea ce se întâmplă de obicei, în cazul acesta în raportul general trimestrial pentru Comunitate există un formular special pentru raport. În acesta este loc pentru raportul statistic al Comunității, al casierului, al casei pentru săraci și Comunitate, pentru școala de Sabat, pentru Misiunea Internă, pentru Cercul Tinerimii și pentru Tabita. Pentru ca raportul să fie trimis la timp la Conferință, este cel mai bine dacă după ultimul Sabat al trimestrului Comitetul Comunității se adună împreună cu secretarii grupelor cari sunt invitați să dea raportul lor, iar secretarul Comunității trece toate aceste rapoarte în raportul general trimestrial al Comunității și apoi îl trimite la Conferință. Aci secretarul casier al Conferinței primește partea sa cu statisticile iar partea cealaltă o dă secretarului Departamentelor.

Cum putem obține o bună raportare ?

Cu privire la acest lucru ni se spune următoarele: „Instruiți pe tineri să îndeplinească ceea ce li s'a încredințat, ca săptămânal să aducă raportul lor la adunările misionare“. Mai departe: „O însărcinare însemnată a secretarului, este să înflăcăreze pe membrii Cercului pentru lucrare misionară, aducând săptămânal rapoartele lor. Dacă Cercul este bine organizat, atunci rapoartele pot fi adunate dela conducătorii grupelor respective sau dela secretar. Câte odată și în deosebi în grupe mici raportul poate să fie dat verbal și apoi notat de conducătorul grupei sau de secretar. În Comunitățile unde s'a introdus cele 15 minute de serviciu misionar, rapoartele Misionarilor Voluntari pot fi adunate în acest timp de secretarul Cercului Tinerimii sau de conducătorul grupei, dacă lucrul acesta se pare potrivit. În orice caz, tinerii cari nu pot raporta la adunarea misionară, să raporteze în timpul celor 15-minute de serviciu misionar“. — „Miss. Vol. and their Work“. p. 306. și „Church Manual“. p. 56, 57

Din cele spuse mai sus, am înțeles că membrii adulți trebuie să aparțină Cercului Misionar, iar tinerii trebuie să aparțină Cercului Tinerimii. Membrii Cercului Misionar raportează lucrarea lor misionară la Cercul Misionar și membrii Cercului Tinerimii, seniori și juniori trebuie să raporteze lucrarea lor misionară la Cercul lor respectiv.

„Rapoartele membrilor Cercului Tinerimii, seniori și juniori fiind aparte de ale membrilor adulți din Cercul Misionar, este posibil pentru Comitetul Misionar să facă planuri pentru activitatea misionară a Cercului Tinerimii, și în felul acesta să se facă posibil ca tinerii să crească și să se desvolte, nu numai pentru lucrarea în Comunitate, ci eventual pen-

tru lucrarea în câmpurile misionare“. — („Lessons for Home Missionary in Churches“, p. 60).

Și pentru a desvolta mai mult spiritul misionar între membrii Comunității, trebuie să se țină un serviciu misionar, în felul următor: 1) În fiecare Sabat să se țină un serviciu misionar de 15 minute îndată după încheierea școlii de Sabat și înaintea serviciului de predică“. („Church Manual“, pp. 157, 158; Home Miss. Dept. Leaflets, Cur. Series, the Fifteen Minute Chr. Miss. Service p. 2.) În ce constau aceste 15 minute amintite mai sus, de serviciu misionar în Comunitate? 1) două minute: citirea unui text misionar; 2) șase minute: vorbește conducătorul grupei misionare sau o persoană rânduită pentru aceasta, spre a înflăcăra pe membri pentru lucrarea misionară, și a face cunoscut apariția nouilor reviste. 3) Șase minute: pentru adunarea rapoartelor misionare de către conducătorii grupelor. 4) Un minut: pentru încheiere.

Este de așteptat, ca fiecare membru adult să fie și membru al Cercului Misionar, și să facă lucrarea misionară în fiecare săptămână, fie că ține o lectură biblică, fie că face o vizită misionară, fie că vinde o revistă, astfel având ocazie să raporteze ceva în fiecare Sabat. Sistemul de raportare în timpul celor 15 minute de serviciu misionar, aduce pe conducătorul grupei în directă legătură cu membrii din grupa sa, în fiecare Sabat, și poate afla ușor cine este activ în grupa sa în lucrarea misionară. De asemenea poate cunoaște foarte bine cine din grupa sa face puțină lucrare misionară sau deloc. El are de exemplu opt persoane în grupă, și dacă vede că cifra medie a membrilor cari raportează, nu este sută la sută, atunci are de făcut o lucrare importantă cu membrii din grupa sa. Ei trebuie să-și ia timp să vorbească cu aceia cari nu raportează deloc, să-i îmbărbăteze pentru ca în cele șapte zile din săptămână să facă și ei lucrare misionară, ținând cel puțin o lectură biblică sau făcând o vizită misionară. Dacă conducătorii grupelor lucrează în felul arătat mai sus, atunci toți vor deveni membri activi și vor face lucrare misionară sistematică, iar procentul celor cari lucrează și raportează se va ridica la o sută, și în felul acesta ținta este ajunsă. Prin primirea și notarea lucrării misionare de conducătorii grupelor în Sabat, în timpul celor 15 minute de serviciu misionar, chiar și bătrânii, cărora nu le place să scrie, pot să-și raporteze lucrarea și în felul acesta nimeni nu va găsi o scuză, căci toți se află sub control.

(Va urma.)

Pe această cale aducem la cunoștința tuturor Comunităților noastre din Conferințele Banat și Transilvania că înființându-se la Cluj un depozit al Editurii noastre, începând de acum orice comandă de literatură din aceste două Conferințe se va face la Cluj, pe adresa: „Depozitul Editurii Cuvântul Evanghelic“, Cluj, Str. Clemenceau 5 a.

Raportul Adunării Anuale

la Conferinței Muntenia Vest, ținută la București dela 22—26 Mai 1935.

A 8-a Adunare Anuală a Conferinței Muntenia Vest a avut loc în București în Sala Barașeum, în zilele dela 22—26 Mai 1935.

Într-o atmosferă solemnă prima ședință administrativă a Conferinței s'a deschis în ziua de 22 Mai 1935, orele 10 dimineața, cu cântarea No. 165, „Lucrarea Doamne este a Ta“, și cu o rugăciune rostită de fr. Predicator C. Trașcă.

În urma cetirii apelului delegaților, fr. Vlad Mocanu, Președintele Conferinței luând cuvântul, arată lucrările minunate și bogatele succese cu cari Domnul a binecuvântat lucrarea Sa din Conferință, scoțând în evidență faptul că în aceste zile ne găsim în fața unor noi bucurii, pe cari le vom vedea din rapoartele ce vor fi prezentate.

Ca oaspeți în timpul Conferinței am avut din partea Diviziunii pe fr. F. Charpiot; din partea Uniunii Române pe frații: P. Paulini, Președintele Uniunii Române A. Z. Ș., Nicolae Dorobăț, P. H. Herman și Artur Văcăreanu, iar din partea Școalei Misionare, pe fratele Dumitru Florea.

După ce tuturor acestor iubiți frați, precum și tuturor delegaților cari au venit în număr atât de mare la Conferință li s'a adresat urarea de „bun venit“, s'a procedat apoi la strângerea delegațiilor membrilor delegați prezenți, după care s'a trecut la primirea în sânul Conferinței a Comunităților nou organizate, după cum urmează:

1. Frasinu-Ibrianu cu 38 membri; Vârtopul-Dolj cu 16 membri; Punghina-Mehedinți cu 14 membri; Balta Sărată-Teleorman, cu 37 membri; Plopi-Beuca-Teleorman cu 30 membri; Flămânda-Teleorman cu 12 membri; Călinești-Teleorman cu 15 membri; Salcia-Teleorman cu 13 membri; Dulceanca-Teleorman cu 13 membri; Meri-Goala-Teleorman cu 10 membri; Suhaia-Teleorman cu 6 membri; Văleni-Olt cu 11 membri; Intorsura-Dolj cu 8 membri; Ochiu-Boului-Dâmbovița cu 17 membri; Gura-Ocniței-Dâmbovița cu 10 membri; Ciuraci-Dâmbovița cu 12 membri; Bumbesti-Gorj cu 9 membri; Gheboeni-Dâmbovița cu 10 membri; Târnavă-Dolj cu 9 membri; Băilești-Dolj cu 8 membri; Boureni-Dolj cu 7 membri; Verbicioara-Dolj cu 6 membri; Dăbuleni-Romanați cu 8 membri; Voineasa-Vâlcea cu 8 membri; Slăvești-Vâlcea cu 17 membri; Vulpeni-Romanați cu 8 membri. În total au fost primite în sânul Conferinței un număr de 26 Comunități cu 352 membri. Comunitatea Mănăstirea-Albă își schimbă numele în „Dobrotineț“, iar Comunitatea Panaghia pe viitor va funcționa ca grupă

organizată. Comunitatea Cetățeni-Muscel a fost desființată.

Fr. Vlad Mocanu, Președintele Conferinței, dă cetire raportului statistic de mișcarea membrilor în Conferință. Din acest raport se vede cum Domnul lucrează pentru pregătirea popoului Său, lucru pentru care ne simțim datori să-I mulțumim.

Pentru pregătirea și studierea diferitelor lucrări ale Adunării Anuale, potrivit organizației noastre bisericești, s'a ales de către delegații Comunităților un comitet special, care la rândul său a propus alegerea celor trei Comitete speciale, după cum urmează:

Comitetul de numiri compus din frații:

Fr. P. P. Paulini, Președintele Uniunii Române A. Z. Ș., I. Gheorghisor, Gh. Stănescu, A. Duiică, D-tru Udrescu, I. Mosorică, C. Dumitrescu.

Comitetul de acreditări compus din frații:

Fr. F. Charpiot, delegatul Diviziunii Europene de Sud, fr. P. P. Paulini, Președintele Uniunii Române A. Z. Ș., Președintele Conferinței, St. Ștefănescu, D. Paraschiv.

Comitetul de hotăriri compus din frații:

Șt. Demetrescu, Secretarul General al Uniunii Române A. Z. Ș., P. Hermann, N. Dorobăț, D. Bădescu, D. Florea, A. Văcăreanu, I. Dănețiu, C. Ghețu, I. Bădescu, M. Caraivan, Șt. I-văncică.

După aceea fr. Ioan Dănețiu, Cassierul și Secretarul Conferinței, a dat cetire raportului financiar de intrări și cheltueli, pe anii 1933—1934, din care s'a constatat că și în această direcție Domnul a binecuvântat lucrarea Sa din Conferință.

Fr. Dumitru Bădescu, Secretarul Departamentelor prezintă raportul școalei de Sabat, al Misiunii Interne, al Cercului Tabita și al Misionarilor Voluntari, din care s'au văzut de asemenea progrese.

Fr. Nicolae Dorobăț, Șeful Colportorilor prezintă raportul lucrării de colportaj, care de asemenea a fost îmbucurător.

Comitetul de numiri a propus ca slujbași în Conferința Muntenia Vest pentru anul 1935—1936, următoarele persoane:

Președinte: Vlad Mocanu; *Cassier și secretar:* Ioan Dănețiu, *Secretar la Departamente:* Șt. Ștefănescu. *Șef al Colportorilor,* până la nouă dispozițiuni va lua răspunderea lucrării de colportaj în Conferință fr. N. Dorobăț, *Comitetul Conferinței împreună cu cel al Uniunii*

va alege persoana care să ia conducerea colportajului în Conferință.*)

Comitetul Conferinței: Vlad Mocanu, Ioan Dănețiu, St. Ștefănescu, Arsenie Duică, Ilie Gheorghişor, Florea Miulescu, I. Mosorică.

Comitetul de socoteli: Ioan Enișteanu, Alexandru Crăciunescu, Constantin Ghețu.

***

Comitetul de acreditări a propus pentru lucrarea misionară pentru anul 1935—1936 pe următoarele persoane:

Predicatori: V. Mocanu, Gh. Stănescu, Ioan Toma, I. Gheorghişor, A. Duică, D. Roibescu, N. Voinea, C. Trașcă, St. Ștefănescu, D. Paraschiv, D. Bădescu.

Predicatori ajutori: N. Marinescu, I. Tachici, A. Rizea, I. Șolea, Gh. Baci, L. Constantinescu, V. Georgescu.

Lucrători biblici: I. Dănețiu, I. Curmătureanu.

Lucrători interim: Fl. Turturică, Gh. Popescu.

Lucrători, de ocazie: Marin Vișinică, P. Curezeanu.

Ajutoare de secretar, de ocazie: Emilia Mocanu.

Colportori permanenți: Gh. Sibianu, I. Bran, M. Radu, C. Popescu, R. Franc, N. Cernescu, Gh. Ciovică, D. Cristescu, Fl. Stănoiu, I. Muscu, St. Cârșulescu, I. Tudor, M. Marinescu, P. Marinescu, E. Vasilescu, V. Lica, M. Pătru, Fl. Alexandrescu.

Colportori de ocazie: C. Trașcă, I. Grigorescu, V. Marinescu, A. Ionescu, A. Velea, M. Amarandei, E. Cernescu, N. B. Niculescu, M. Cureteu, Gh. Grassu, G. Gurău, I. Crăciun, I. Sârbu, Gh. Ioan.

Listele ambelor comitete au fost votate de întreaga Adunare în unanimitate.

***

Comitetul de hotăriri a propus hotăririle publicate la pag. 111 și cari au fost discutate parțial și votate în unanimitate.

După amiază a fost o oră de experiențe și mărturisiri, prezidată de fr. P. P. Paulini. In

*) In ședința comitetului Conferinței dela 27 Maiu a. c. s'a hotărît ca fr. Gh. Sibianu să fie invitat să lucreze în Conferință ca ajutor-șef de colportori.

această oră mai mulți frați și-au spus experiențele și au făcut diferite mărturisiri de credință, arătând cum i-a condus Dumnezeu.

După aceea a urmat o oră de educație care a fost prezidată de fr. Dumitru Florea, Directorul Școlii Misionare. In această oră au vorbit frații conducători și parte din elevii prezenți.

Aceste două ore au fost adevărat binecuvântate de Dumnezeu, în cari mulți ar fi dorit să vorbească spre a-și spune experiențele și a face mărturisiri spre lauda lui Dumnezeu. Dar timpul fiind înaintat, a trebuit să închidem ședința ambelor ore.

Sabatul dela 25 Mai a fost o zi solemnă și de înălțare sufletească pentru toți cei cari au avut fericita ocazie să fie prezenți la Conferință. A vorbit fr. Charpiot din cuvântul lui Dumnezeu, mișcând inimile tuturor. Școala de Sabat a fost vizitată de peste 1.500 membri majori și peste 200 de copii. Colecta a fost de 5.791 lei.

Pe ziua de 26 Mai, Duminecă după amiază, a avut loc festivalul tineretului din București, împreună cu orchestra Conferinței, producând o frumoasă bucurie celor cari au luat parte.

In tot timpul Conferinței seara au avut loc Conferințe religioase publice, vizitate de un public numeros, având astfel ocaziunea să audă predicarea evangheliei, ce astăzi se face pe întreaga suprafață a globului, atât în țara noastră cât și în insulele oceanului și în țările păgâne. O altă dovadă de prezența Domnului în această Adunare a fost liniștea solemnă și spiritul de iubire în care s'a desfășurat Adunarea până în ultima oră, dovedindu-se încă odată, că Domnul are pe pământ un popor, pe care dorește ca să-l pregătească pentru apropiata Sa revenire.

Tinta noastră a rămas ca pe viitor să rugăm pe Domnul să ne ajute ca până la viitoarea Adunare Anuală, să putem avea frumoase și bogate binecuvântări, ajutându-ne ca mai întâi să ne pregătim noi pentru apropiata revenire a Mântuitorului și apoi să vestim și altora acest important eveniment.

Președinte,

Vlad Mocanu

Secretar,

Ioan Dănețiu.

PROTOCOLUL

Adunării Anuale a Conferinței Moldova de Nord. Cernăuți, 30 Mai — 2 Iunie 1935.

A șasea Adunare Generală Anuală a Conferinței Moldova de Nord a avut loc anul acesta în Cernăuți, sala Tonybee Halle din Str. Turcească Nr. 6.

Ca oaspeți am avut pe iubiții frați: P. P.

Paulini, Șt. Demetrescu, A. Văcăreanu și N. Dorobăț dela conducerea Uniunii Române A. Z. Ș. Din partea Institutului Biblic am avut pe fr. G. Proksch.

Seria ședințelor administrative s'a deschis

în dimineața zilei de 30 Mai de către fr. Leon Bălan cu cântarea No. 165 și rugăciunea făcută de către fr. P. P. Paulini.

Delegați prezenți la deschiderea Adunării au fost 196, reprezentând Comunitățile Conferinței.

După primirea protocolului Adunării Generale trecute s'a propus și primit în Conferință următoarele Comunități nou organizate:

Dumbrăveni cu 13 membri; Bengaci cu 35 membri; Slob. Malenți cu 14 membri; Bălți cu 35 membri; Boian cu 19 membri; Concești cu 14 membri; Răchiți cu 22 membri. În total 7 Comunități cu 152 membri.

Pentru studierea și pregătirea lucrărilor Adunării Generale Anuale și potrivit cu organizațiunea Denominațiunii noastre, s'a ales și votat un comitet special dintre delegații Comunităților cari au propus numirea celor 3 comitete:

1. *Comitetul de numiri*: P. P. Paulini, V. Tolan, Al. Popov, T. Miriucă, G. Bardan, I. Knitel și Chermaci Ioan.

2. *Comitetul de hotăriri*: Șt. Demetrescu, A. Văcăreanu, N. Dorobăț, L. Bălan, P. Costomski, R. Ieremia, I. Voitcu, I. Hârceag, G. Ottoski, V. Iacubovici și N. Gheorghiu.

3. *Comitetul de acreditări*: P. P. Paulini, Șt. Demetrescu, M. Manchen, P. Moroșan și M. Kästner.

Comitetele au fost primite cu unanimitate de voturi.

Fr. C. Andrieș, Secretarul-Cassier al Conferinței a prezentat Adunării raportul statistic de mișcarea membrilor și raportul financiar. Cu bucurie s'a constatat din primul raport că Conferința Moldova de Nord posedă un număr de 2.333 membri în 75 Comunități organizate. Asemeni din raportul financiar s'a constatat progres și s'a recomandat membrilor sinceritate și credincioșie în contribuția cu zecimi și daruri pentru susținerea lucrării lui Dumnezeu.

Fr. Leon Bălan, Secretarul Departamentelor a prezentat raportul școlii de Sabat și s'au dat indemnuri asupra prezenței în mod regulat. Apoi a prezentat pe acela al Tineretului și al Misiunii Interne. Din ambele rapoarte s'a constatat progres, afară de lucrarea cu literatură. În această privință s'au dat indemnuri la o mai vie activitate.

Fr. Radu Ieremia, Dirigintele Colportorilor a prezentat raportul lucrării de colportaj. Spre lauda lui Dumnezeu, cu toate îngrădirile ce s'au făcut acestei ramuri a lucrării de evanghelizare, s'a observat un progres frumos, mai cu seamă în anul 1934. S'a recomandat fraților colportori să lucreze cu zel mai departe; iar membrilor tineri și apți să se angajeze în această lucrare de primul rang.

Comitetul de numiri a propus pe următorii frați ca slujbași ai Conferinței pe 1935—1936:

Președinte: M. Manchen, *Secretar-Cassier*: C. Andrieș, *Secretar-Departamente*: L. Bălan și *Diriginte al Colportorilor*: R. Ieremia.

Comitet: M. Manchen, C. Andrieș, L. Bălan, Al. Popov, I. Tremel, I. Pelepciuc și I. Hârceag. *Comitet de socoteli*: Ilariu Voitcu și Gavril Baradn.

Comitetul de acreditări a propus pe următorii frați spre a fi acreditați pe anul 1935/936:

Predicatori: Mihail Manchen, L. Bălan, P. Moroșan, V. Tolan, M. Kästner, Al. Popov și T. Miriucă.

Predicator-Ajutor: Ioan Danțoș.

Lucrători misionari: P. Costomski, Gh. Nahirni, C. Andrieș și R. Ieremia.

Colportori activi pe cont propriu: T. Ciohodaru, T. Knebel, G. Ottoski, V. Stark, N. Istrate, I. Leonte, S. Melniciuc, I. Crivoi, I. Bodnariuc și H. Mihai.

Colportori de ocazie: T. Cipil, N. Mațiujaș, și M. Mihai.

Comitetul de hotăriri a propus hotăririle publicate mai jos, cari au fost primite cu unanimitate de voturi.

Ziua de Sâmbătă 1 Iunie a fost o zi măreață în care cu toții am primit bogate binecuvântări cerești. Școala Sabatului a fost vizitată de 780 membri, 60 vizitatori și 115 copii. Colecta a fost de 2.110 lei, și 534 lei pentru Fondul de Educație. După predică s'a făcut o colectă pentru Misiunea Internă în sumă de lei 1.313, iar prin colectele de seară s'a adunat lei 1.383.

Duminecă 2 Iunie după masă a avut loc o frumoasă producție a Tineretului, cu care ocaziune s'a adunat o colectă de 355 lei.

Prezența lui Dumnezeu prin Spiritul Sfânt s'a simțit în tot cursul zilelor de Adunare.

Rugăm pe Cel Atotputernic ca potrivit bogăției Harului Său în Hristos Isus Mântuitorul nostru, să reverse binecuvântări și daruri cerești asupra cuprinsului acestei Conferințe, și multe suflete să poată avea fericita ocaziune de a se pregăti acum cât mai este timp pentru întâmpinarea Domnului în mărire. Amin!

Președinte,

M. Manchen.

Secretar,
C. Andrieș.

...

Propunerile Comitetului de hotăriri

Comitetul de hotăriri, întrunindu-se sub președinția fr. Șt. Demetrescu, face următoarele propuneri:

1. Văzând cum Bunul Dumnezeu, în aceste timpuri grele, protejează Biserica Sa, și în ciuda nedeșăvârșirilor ei o face să prospereze, dând sănătate și spirit de sacrificiu membrilor și îmbărbătând pe slujitorii Săi colportori, evangheliști și predicatori, să servească cu multă râvnă în mijlocul tuturor greutăților și piedecilor: ținem să exprimăm pentru toate

acestea, profundele noastre mulțumiri Tatălui ceresc și să ne consacram din nou vieța, puterile și avutul nostru, în serviciul Său, pentru terminarea lucrării Sale.

2. Înțelegând greutățile cari, în împrejurări ca cele de astăzi, stau în fața Inaltei Cărmuiri, și văzând înțelegerea cu care ne-a lăsat libertatea de a ne profesa credința noastră evanghelică, rugăm conducerea Uniunii noastre, a se face pe lângă M. S. Regele Carol II și înaltul Său Guvern, interpretul sentimentelor noastre de loialitate, potrivit cu învățăturile Sfintei Scripturi.

3. Mulțumim fraților dela Conducerea Diviziunii și a Uniunii pentru sprijinul dat în anii aceștia, și mulțumim de asemenea tuturor membrilor și lucrătorilor, cari cu credincioșie au contribuit la menținerea lucrării de predicare a Evangheliei.

4. Cunoscând că educația este una cu mântuirea și pentru că lucrarea de educație revine atât familiei cât și Comunității și Școlii noastre,

hotărîm,

a. Să îndemnăm pe toți membrii Comunităților noastre să studieze problema educației din Biblie și din cărțile noastre.

b. Să recomandăm ca elevi Școlii pe tinerii și tinerele din Comunități, cari dovedesc capacitate, evlavie și sănătate.

c. Să îngrijim regulat în fiecare Sabat, de alimentarea Fondului de Educație, după planul stabilit anii trecuți.

5. Având în vedere marele număr de tineri din Comunitățile noastre cât și dorința Domnului și a noastră ca ei să fie câștigați toți pentru Hristos și pregătiți pentru lucrarea Sa de a salva și pe alții:

hotărîm,

a. Să se depună străduințe spre a câștiga pe tineri pentru studiul Bibliei și al literaturii noastre, după planurile stabilite și publicate în Gazeta, Straja Dimineții, etc., urmând ca tinerii din Conferința noastră să-și procure regulat aceste publicații, atât pentru fiecare personal, cât și pentru biblioteca Cercului Misionarilor Voluntari.

b. Tinerii să fie apoi îndemnați a înțelege, că chiar cele mai bune studii și notări ale lor nu folosesc prea mult dacă nu sunt întrebuințate în lucrarea practică de câștigarea altor suflete, la care lucrare ei trebuie să ia parte activă.

c. Pentru creșterea în credință a membrilor noștri, îi îndemnăm ca toți să-și procure regulat revistele și cărțile din literatura noastră, pentru studierea lor în familie. Cu atât mai mult sunt datori membrii cu diferite servicii în Comunitate să-și procure regulat Curierul Misionar și Gazeta Slujbașilor, pentru a se ține la curent cu tot mersul lucrării și a se face destoinici în serviciul lor.

6. Cunoscând binecuvântările date de Dumnezeu poporului Său și sufletelor cu care venim în contact cu această ocazie prin Campania de toamnă,

hotărîm,

Ca și anul acesta toți membrii să ia parte activă la Campania de Toamnă, executând lucrarea aceasta potrivit instrucțiunilor primite dela conducere.

Tot odată recomandăm ca interesul dovedit de sufletele cunoscute cu ocazia acestei Campanii, să fie cultivat mai departe, luându-li-se adresa și lucrând cu ele.

7. Având în vedere influența cea mare a școlii de Sabat, pentru creșterea fiecăruia în credință și pentru ducerea lucrării la mari progrese, propunem ca:

a. Să se stăruiască mereu asupra studiului zilnic al lecțiilor de către fiecare membru, cât și asupra prezenței tuturor în școala de Sabat.

b. În ce privește pe copii, mamele să stăruiască pe lângă ei de a studia și ei regulat lecțiunile, de a crește în credință și de a se feri de spiritul lumesc.

c. Pentru a ajunge ținta în ce privește prezența, darurile și înscrierea prietenilor ca membri în școala de Sabat, se va folosi în deosebi Sabatul al 13-lea și Ziua Școlii de Sabat dela 28 Septembrie 1935, luându-se timp special pentru aceasta.

d. Școala de Sabat urmărind și cultivarea spiritului misionar sub toate formele, adică prin strângerea unor daruri cât mai bogate, și având în vedere și marile interese ale lucrării de evanghelizare în câmpuri mai îndepărtate, să se stăruiască la urcarea cu 10% atât a darurilor școlii de Sabat cât și a celorlalte daruri. Tineretul va fi îndemnat să contribuie cu darurile lor conform planului respectiv, dar și vărsând în mod efectiv sumele strânse de ei.

Libertatea Cultului

Propuneri

8. Având în vedere greutățile specifice țării noastre, pentru dobândirea și păstrarea libertății de cult, și pentru îndeplinirea lucrării de evanghelizare, având în vedere tendința unor cercuri de a obține restrângerea chiar a libertăților de până acum, propunem:

a. Să se hotărască în Comunități zile de post și rugăciune, ca Dumnezeu să ne ajute a ne bucura de și mai multe din libertățile legale pentru lucrarea Sa.

b. Să se pregătească de către Conducere o literatură corespunzătoare pentru lămurirea și propagarea libertăților, iar membrii noștri să depună multă stăruință pentru răspândirea unei asemenea literaturi:

9. Intru cât lucrarea de răspândirea publicațiilor noastre prin colportaj s'a dovedit ca fiind o binecuvântare dela Domnul și un mare sprijin pentru ducerea soliei de avertizare pentru timpul present:

Potrivit cu mărturiile Spiritului Sfânt, unde zice că publicațiile noastre trebuie duse repede în toate părțile, coste oricât ar costa, și unde zice că, unde azi lucrează unul, ar trebui să fie o sută,

Recomandăm: ca toți frații predicatori, misionari și slujbași Comunităților, prin propriul lor exemplu să îndemne pe toți membrii Comunităților noastre și să se ocupe în de aproape cu răspândirea scrierilor noastre prin Cercurile Misionare, iar pe tinerii noștri să-i determine a se angaja în această ramură de evanghelizare.

10. Față de primejdia ispitelor din ziua de astăzi, cari tind a amăgi chiar pe unii credincioși, să se abată dela principiile reformei sanitare atât în ce privește propria lor viațuire, cât și în ce privește exploatarea sau comercializarea produselor condamnate de principiile noastre:

hotărîm,

A se stăruie în Comunități ca membrii noștri toți să trăiască ei personal principiile reformei sanitare și să nu vândă nici altora cele ce ei înșiși socotesc ca vătămător pentru Templul Spiritului Sfânt.

„Curierul Misionar“.

Foaie lunară.

Red. responsabil: V. FLORESCU

Prețul acestui număr Lei 8. Abon. pe un an Lei 100

Red. și Admin. Str. Mitrop. Ghenadie Petrescu 116
București IV.
